

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Alia media concordia inter coniuges seruandæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

DENIQUE magnum amoris signum esset, quod vterque alterius palato & moribus, in omnibus, quæ licita essent, & expedirent, mutuo se conformarent: quasi in eadem matrice fusi. quamvis vxor, vtpotè inferior, magis debeat sese viri voluntati & palato accommodare; flectendo & mortificando voluntatem propriam, vt ei se conformet: cogitans quod quemadmodum Christus Dominus, sponsæ suæ dicit: *Pone me vt signaculum super cor tuum, vt signaculum super brachium tuum*, vt sit similis in vita, quemadmodum impressum signaculum simile est ipsi sigillo: ita vxor tanquam cera mollis debet in se recipere signaculum viri, iuxta mores & voluntatem eius. Qui tamen vir adeo cautus & iustus esse debet, vt non Antichristi, sed ipsius Christi signaculum sit: ita vt vxori suæ dicere possit illud Apostoli: *imitare me, sicut & ego Christum imitor*: quod quidem adeo difficile non est, verè se amantibus: propterea enim sponsus statim iubecit: *quia fortis (inquit) est, vt mors dilectio*, ad mortificandum & iugulandum in se quicquid dilecto suo displicet: vt se illi in omnibus conformet.

§. III. *Alia media concordia inter coniuges seruanda.*

EX hoc amore omnibus, quas posuimus, conditionibus stipato, nascitur pax & concordia; de qua Ecclesiasticus ait: *In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo & hominibus: concordia fratrum, & amor proximorum, & vir & mulier bene sibi consentientes*. In cuius rei probationem varias adfert sententias: alias quidem, quæ referri possunt ad *damna*, quæ mulier mala & vitiosa adferre solet, alias verò, quas referas ad *bona*, quæ ab eadè bona & benigna proueniunt. quorum adeo diuersorum & contrariorum euentuum radices insinuat. b *Commorari (inquit) leoni & Draconi placebit, quam habitare cum muliere nequam. in medio proximorum eius ingemuit vir eius: sicut ascensus arenosus in pedibus veterani, grauis illi est: sic mulier linguata homini quieto, mulieris ira, & irreuerentia, confusio est magna. Mulier, si primatum habeat, contraria est viro suo, quem vehementer cruciabit, & animo quasi deficere faciet. Non des aque tuæ, quam seruata cupis, exitum, nec modicum quidem; alioquin tota sensim effluet. Ita nec mulieri nequam veniam prodeundi, & pro libitu agendi: quia non poteris illam postea continere: c mulier zelotipa dolorem adfert, gemitum, & flagellum lingue eius omnibus communicans, & omnes verberans, sicut Bonum dissidentium & inuicem repugnantium iugum, quod tam diu mouetur, & agitur,*

7.
Conformare se inuicem.

n Can. 8. 6.

Maxima vxor.

o 1. Cor. 11. 1

p Can. 8. 6.
Vir sit iustus.

a Ecd. 25. 1.

Damna mala mulieris.
b verj. 23.

c. Can. 26. 4.

Odiſe mu-
lieris
proprietates.

d Pro. 30. 13

e Eccl. 4. 35.
& Viri.

Iugum in-
tolerabile ſi
ne gratia.

f Eccl. 26. 1
& 10.

Mulier bo-
na.

Eius virtu-
tes.

Vir bonus.

donec vel frangatur ipſum, vel ipſos boues ledat, & torqueat: ita eſt iugum coniugum, quando *mulier* eſt nequam, *qui tenet illam quaſi qui apprehendit ſcorpionem*, cuius venenum diu torquet ipſum percuffum; & tandem emori cogit. Hæc verè omnia Eccleſiaſticus: in quibus radices diſcordiarum ex parte mulieris tangit, quæ ſunt in generali, illius mali mores, *loquacitas*, *iracundia*, *feruor*, *ſuperbia*, & *arrogans exeundi & prodeundi libertas*, & *zelolytia*, & *ingi ſibi impoſiti*, vt alteri ſubiecta ſit, *excuſio*. Hæ ſunt conditiones mulieris, quam Salomon d *odioſam* vocat: ob quam domus, & ipſa ſimul terra turbatur. Eadem etiam ſequi ſolent damna, ſi eadem conditiones in *viro* locum habent, qui eſt *sicut leo in domo euerit domesticos ſuos*, & turbat non modò rugitu, & verbis turbulentis ac furioſis; verum etiam manibus, & terribilium operum vnguibus. Sed quid mirum eſt, ſi, vtroque *gratiam* à ſe abijciente & *charitatem*, quæ matrimonij iugum ſuaue reddere poterat, *ferreum* illis ſit onus, & quædam *inferni* ipſius effigies; in quo damnati, quamuis alioqui immortales inter ſe gèrant inimicitias ſimul tamen coguntur viuere.

VERVM è contra magna felicitas eſt, inſignem *comparem* nanciſci cum qua pacificè & quietè viuas; ſicut idem Eccleſiaſticus hiſce verbis declarat: *ſi mulieris bone beatus vir; numerus enim annorum illius duplex, mulier fortis oblectat virum ſuum, & annos vite illius in pace implebit. Pars & ſors bona mulier in parte timentium Deum dabitur viro pro factis bonis, gratia mulieris ſedula delectabit virum ſuum, & oſſa illius impinguabit, diſciplina illius datum Dei eſt mulier ſenſata & tacita, non eſt immutatio erudita. Gratia ſuper gratiam mulier ſancta & pudorata, ſicut ſoloriens in altiffimis Dei, ſic mulieris bone ſpecies & pulchritudo anima in ornamentum domus eius. Lucerna ſplendet ſuper candelabrum ſanctum, columna aurea ſuper baſes argenteas, & pedes firmi ſuper plantas ſtabilis mulieris* quam domi manere delectat; foras verò prodire, graue eſt. Hæc Eccleſiaſticus, in quibus concordia à parte mulieris radices deſcribit, quæ ſunt *vita ſanctus*, illius *prudencia & diligentia*, *taciturnitas & pudor*, & quietis manſionisque *domestica amor*: vt nihil ſpectet aliud, quam bono illi *exemplo*, diſcretaque *gubernatione* prælucere. Eiſdem bonis fruitur etiam vxor, ſi bonum nanciſci & prudentem *virum* potuerit. nam & hic donum DEI eſt, & bona pars ac ſors timentium eum.

VERVM, quoniam aliqua inter naturales, vtriuſque coniugis, conditiones, varietas eſt & indifferentia, è qua diſcordia naci queant excitanda & fouenda inter eos eſt CHARITAS, quæ *benigna eſt, & omnia ſuffert*, ad excellus mortificandos, vt eadem conditiones in vnã coaleſcant vtriſque communem, vt benè hiſce verbis S. Gregorius

pon-

ponderat. Admonendi sunt coniuges, vt si quid occurrat, in quo alter alteri displiceat, illud ipsum *patienter* sustineant, & magna cum *discretione* exculent, memores sententiæ illius Apostolicæ: *g Alter Alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi.* Lex autem Christi *charitas* est, propter quam *iple bona sua libenter nobis contulit, & mala nostra æquanimiter sustinuit.* Tum verò legem adimplemus, cum bona nostra liberaliter elargimur; & mala alterius piè toleramus. Ad hoc etiam non parum proderit, si vnusquisque consideret, non tam id quod ab altero patitur, quàm quod ab ipso alter pati cogitur. Hæc quidem S. Gregorius. Cui ipse adiungo, lege charitatis, illos etiam inuitari, vt *iram* tunc cum silentio refrenent, cum alter eandem inordinate & liberè laxat, ne oleum igni infundant. Si verò loqui eos oporteat, tanta id modestia & lenitate fiat, vt iracundiæ furorem & feruorem extinguat. Verum si pax hæc haberi ob intolerabiles & præfractos alterius tantum mores nequeat, si tamen alter, h *quod ex se est* (vt Apostolus ait) eandem habere satagat, mercedem suam, & coronam non amittet. Imò solet Deus hanc conditionum repugnantiam permittere ad suos electos exercendos, ac perficiendos, & ad insignes sanctitatis gradus perducendos; vtens *vir* alperitate tanquam instrumento ad *vxoris* sanctitatem perficiendam, aut importunis *vxoris* moribus, quò vir eius ad eminentem sanctimoniam exurgat. Et in hoc (vt Salomon ait) *stultus qui turbat domum suam, seruiet sapienti.* Ex ea enim occasione prudentior euadit ac sanctior. Et ita S. Gregorius ait, *Dominorum & Prælatorum duritiem & rigorem seruos & subditos sanctos reddere: seruorum verò & subditorum duritiem Dominis & Prælati vicissim esse meritorum occasionem: k nam diligentibus Deum omnia cooperari in bonum & salutem animarum.* Ambo tamen (ait S. Basilius) conditiones & mores suos mortificare & flectere non nihil deberent; memores instinctus illius naturalis, quem *viperæ*, serpentum crudelissimæ Deus indidit; hæc enim dum *murænæ* maritimæ se coniungere vult, oram maris petit, & sibilo, aduentus sui dat indicium: quo audito adnatat *muræna*, & intrepidè *viperæ* coniungitur: sed hæc ante congressum, omne, quod continet, virus abijcit, ne quod compari damnùm adferat. Discant hoc exemplo coniugati, feritatem & duritiem moderari ac mortificare: *vxor* virum sequi, eique se subijcere, quamuis *viperæ* sit & virulentus; *maritus* verò suam flectere conditionem, & animum mitigare, quò *vxor* illum sustinere queat. Alia huc spectantia media, nec minus efficaciam, sequentibus capitibus proponentur.

i p. post. ad mon. 38.

c c

c c

g Gal. 6. 2.

c c

c c

c c

c c

c c

c c

Ira extinguen-
da.h Rom. 12.
18.

Alter alterum exercet

i Prou. 11. 29
Lib. 20. mor
c. 21.

c c

c c

k Rom. 8.
28.Refert La-
donic. Legi-
onensis.

Viperæ castio.